

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
220

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 969

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας (περί μικτών όρκων των δικαστηρίων και συναφών δικονομικών διατάξεων) και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομόφωνως μετά της Βουλής, άπεφασίσμεν!

*Άρθρον πρώτον.

Τò κεφάλαιον Γ' του Τμήματος ΙΙΙ του τετάρτου βιβλίου (άρθρα 377 έως 408) του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

ΔΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μικτά Δικαστήρια.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 377.

1. Τò μικτόν όρκωτόν δικαστήριον και τò μικτόν όρκωτόν έφετεϊόν συγκροτούνται καθ' έκαστον μήνα του έτους, πλην των μηνών Ιουλίου, Αύγουστου και Σεπτεμβρίου, καθ' ούς μόνον δι' έξαιρετικούς λόγους δύνανται νά συγκροτηθούν. Η έκτίμησις των έξαιρετικών τούτων λόγων, άπόκειται εις την κρίσιν του εισαγγελέως έφετών.

2. Η σύνοδος του δικαστηρίου διαρκεί είκοσι τέσσαρας ήμέρας, διαίρεται δέ εις δύο δωδεκαήμερους περιόδους. Η σύνοδος δέν δύναται νά παραταθῇ πέραν των είκοσι τεσσάρων ήμερών. Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου έξακολουθεί και μετά την είκοστήν τετάρτην ήμέραν, προς συνέχισιν έκδικάσεως ύποθέσεως, ής ή έναρξις έγένετο πρό της λήξεως της συνόδου.

*Άρθρον 378.

1. Ο εισαγγελέως έφετών, έντός του μηνός Σεπτεμβρίου έκαστου έτους, όρίζει διά διατάξεως αύτου, την ήμέραν έναρξεως έκαστης συνόδου των μικτών όρκωτών δικαστηρίων της έδρας και περιφερείας του και του μικτού όρκωτού έφετεϊού της περιφερείας του διά τους έπομένους μήνας από Οκτωβρίου μέχρις Ιουνίου. Επίσης έντός του μηνός Ιουνίου έκαστου έτους, όρίζει διά διατάξεως αύτου, την συγκρότησιν των άνω δικαστηρίων κατά τους μήνας Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον, εάν κατά την κρίσιν του έξαιρετικοί λόγοι επιβάλλουν την συγκρότησιν των και κατά τους μήνας τούτους.

2. Αί άνωτέρω διατάξεις του εισαγγελέως έφετών, έκτίθενται εις την αίθουσαν έκαστου μικτού όρκωτού δικαστηρίου και έκαστου μικτού έφετεϊού αντίστοιχως. Η κατά μήνα Ιουνιον έκδιδομένη έκτίθεται μόνον εις την αίθουσαν των δικαστηρίων, εις τὰ όποια πρόκειται νά συγκροτηθούν ταύτα κατά τους φερινούς μήνας.

*Άρθρον 379.

Προσόντα Ένόρκων.

1. Ίκανοί προς έκπλήρωσιν των καθήκόντων του ένόρκου είναι: α) Διά μέν τò μικτόν όρκωτόν δικαστήριον, οί κατοικοῦντες ή μονίμως διαμένοντες έν τη έδρα του πρωτοδικείου ένθα συγκροτείται τò μικτόν όρκωτόν δικαστήριον Έλληνες πολίται άμφοτέρων των φύλων έχοντες συμπληρώσει τò 30όν έτος της ήλικίας των και μη υπερέαντες τò 70όν, κεκτημένοι τούλάχιστον άπολυτήριον στοιχειώδους εκπαιδεύσεως και άπολαύοντες των πολιτικών των δικαιωμάτων. β) Διά δέ τò μικτόν όρκωτόν έφετεϊόν, οί κατοικοῦντες ή μονίμως διαμένοντες έν τη έδρα του έφετεϊού, ένθα συγκροτείται τò μικτόν όρκωτόν έφετεϊόν, Έλληνες πολίται άμφοτέρων των φύλων, έχοντες συμπληρώσει τò 40όν έτος της ήλικίας των και μη υπερέαντες τò 70όν, κεκτημένοι τούλάχιστον άπολυτήριον Γυμνασίου παλαιού τύπου ή Λυκείου και άπολαύοντες των πολιτικών των δικαιωμάτων. Εάν δέν ύπάρχη ίκανός αριθμός ένόρκων κατοικοῦντων ή μονίμως διαμενόντων έν τη έδρα του έφετεϊού, θεωρούνται ίκανοί προς έκπλήρωσιν των καθήκόντων του ένόρκου και οί κατοικοῦντες ή μονίμως διαμένοντες έκτός της έδρας άλλ' έν τη περιφερεία του έφετεϊού.

2. Ός κατοικοῦντε, ή μονίμως διαμένοντες έν τη έδρα του δικαστηρίου, θεωρούνται και οί έν τη έδρα τούτου ύπηρετούντες δημόσιοι πολιτικοί, δημοτικοί ή κοινοτικοί ύπάλληλοι ή ύπάλληλοι Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ως και οί έν τη έδρα αύτου ύπηρετούντες ύπάλληλοι Όργανισμών ή έπιχειρήσεων κοινής ώφελείας και Τραπεζών.

*Άρθρον 380.

Κωλύματα ένόρκων.

1. Κωλύονται νά είναι ένορκοι: α) Ίσοβίως μέν οί Κληρικοί παντός θρησκευματος και παντός έν γένει βαδμου, ως και οί μοναχοί. β) Προσκαίρως δέ, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, οί Αντιπρόεδροι της Κυβερνήσεως, οί Υπουργοί, οί Υφυπουργοί, οί Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων, οί Βουλευταί, οί Καθηγηταί Πανεπιστημίων, οί Νομάρχαι, οί διπλωματικοί ύπάλληλοι, οί ισόβιοι δικαστικοί λειτουργοί πάσης κατηγορίας και οί Πάρεδροι, τò κύριον προσωπικόν του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οί Δήμαρχοι, οί Πρόεδροι Κοινοτήτων και οί ύπάλληλοι της γραμματείας πάντων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, καθ' όν χρόνον διαρκεί ή ιδιότης των αύτη.

*Άρθρον 381.

Ίσόβιος άνικανότης.

Ίσοβίως μη ίκανοί προς έκπλήρωσιν των καθήκόντων του ένόρκου, άνεξαρτήτως άποκαταστάσεως ή μή, είναι οί άμε-

τακλήτως καταδικαζόμενες δι' οίονδήποτε έγκλημα πηγάζον εκ δόλου, εις ποινήν στερετηκινή της έλευθερίας, ανωτέρων των τριών μηνών.

*Αρθρον 382.

Πρόσκαιρος άνικανότης.

Προσκαίρως μη ίκανοί προς εκπλήρωσιν των καθηκόντων του ένόρκου είναι: 1) οί παραπεμφθέντες δι' οίονδήποτε εκ δόλου πηγάζον έγκλημα, καθ' ού ό νόμος άπειλεί ποινήν φυλακίσεως τουλάχιστον τριών (3) μηνών. 2) Οί τελούντες υπό δικαστικήν απαγόρευσιν ή αντίληψιν. 3) Οί πτωχεύσαντες μέχρι της αποκαταστάσεώς των. 4) Οί διανοητικώς πάσχοντες. 5) Οί τυφλοί και οί κωφάλαλοι.

*Αρθρον 383.

Ετήσιοι γενικοί κατάλογοι ένόρκων.

1. Το συμβούλιον των πλημμελειοδικών και το συμβούλιον των έφετών, μετ' άκρόασιν του παρ' αυτοίς εισαγγελέως, καταρτίζουν μέχρι της 20ης Απριλίου εκάστου έτους, τον έτήσιον κατάλογον των ένόρκων διά τόν μικτόν όρκωτόν δικαστήριον και τόν μικτόν όρκωτόν έφετεϊόν, αντίστοιχώς, βάσει των κριτηρίων των άρθρων 379, 380, 381 και 382.

2. Οί κατάλογοι συντάσσονται κατ' αλφαριθμητικήν σειράν επωνύμου και περιέχουν τόν κύριον όνομα, τόν όνομα πατρός και επί έγγράμου γυναικός τόν όνοματεπώνυμον του συζύγου της, τήν ήλικίαν, τόν επάγγελμα, τήν διεύθυνσιν και τάς γραμματικές γνώσεις. Κατά τήν σύνταξιν των καταλόγων, προτιμώνται πάντοτε, οί παρέχοντες τά εχέγγυα χρηστότητος, αμεροληψίας, ανεξαρτησίας γνώμης και κοινωνικής πείρας, προσέτι δέ και οί έχοντες μείζονα μόρφωσιν της υπό του νόμου, δι' έκαστον κατάλογον ένόρκων, απαιτούμένης.

3. Διά τήν σύνταξιν του καταλόγου, οί άνω εισαγγελείς δύνανται νά ζητούν σχετικώς πληροφορίας και όνομαστικάς καταστάσεις περιεχούσας τά έν τή προηγούμενη παραγράφω στοιχεία, παρ' πάσης Δημοσίας, Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής, καθώς και παρ' παντός Νομικού Προσώπου Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου. Τά συλλεγόμενα στοιχεία, διαβιβάζονται έγκαίρως υπό του εισαγγελέως εις τόν έν τή πρώτη παραγράφω αντίστοιχον συμβούλιον, τόν όποιον δύναται εκ τούτων νά περιλάβη εις τόν κατάλογον, όσα εκ των όνομάτων ήθελε κρίνει. Δύναται επίσης έκάτερον συμβούλιον νά συμπερίλάβη και έτερα όνόματα εκτός των άνω καταλόγων.

4. Ο κατάλογος αποτελείται, κατά τόν δυνατόν, εξ ίσου αριθμού όνομάτων άνδρών και γυναικών. Περιλαμβάνει δέ έν συνόλω: α) διά τάς Αθήνας μέχρι 1.200, άλλ' ούχι έλασσον των 800 όνομάτων, β) διά τήν Θεσσαλονίκην, Πειραιά και Πάτρας μέχρι 1.000, άλλ' ούχι έλασσον των 600 όνομάτων και γ) διά τάς λοιπάς πόλεις μέχρι 750 άλλ' ούχι έλασσον των 150 όνομάτων.

5. Μέχρι τέλους Απριλίου τόν έραδύτερον αποστέλλεται υπό του εισαγγελέως άνά έν αντίγραφον του συνταγέντος καταλόγου ένόρκων εις τόν γραμματέα του παρ' ή τελεί συμβουλίου και εις τόν δήμαρχον της έδρας τούτου, από δέ της πρώτης έως και της δεκάτης πέμπτης Μαΐου οί κατάλογοι παραμένουν άνηρτημένοι έν τοίς γραφείοις του συμβουλίου και του δημαρχείου προς γνώσιν των πολιτών.

*Αρθρον 384.

Αιτήσεις-ένστάσεις και εκδίκασις τούτων.

Οριστικοποίησις καταλόγου.

1. Μέχρι τέλους Μαΐου ό εισαγγελεύς πρωτοδικών, οί εις τόν κατάλογον περιληφθέντες, ως και πάς πολίτης, δύνανται νά άπευθύνουν ένώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών αιτήσεις περί έγγραφής ένόρκων έχόντων τά κατ' άρθρον 379 προσόντα ή ένστάσεις περί διαγραφής των μη έχόντων ή απολεσάντων ταύτα ή των υπαγομένων εις τινά των έν άρθροις 380, 381 και 382 περιπτώσεων κωλύματος ή ισοβίου ή προσκαίρου άνικανότητος ή των άγνώστου διαμονής ή άνυπάρκτων προσώπων ή των αποδυσάντων. Αί αιτήσεις και ένστάσεις γίνονται ένώπιον του γραμματέως της εισαγγελίας πρωτοδικών δι' έγγράφου έγγεγραμμένου εις τούτον, συντασσομένης

έκδέσεως έγγερίσεως ή και προφορικώς, συντασσομένης έν τή δευτέρω των περιπτώσεων έκδέσειος περί προφορικής αίτησεως ή ένστάσεως, υπογεγραμμένης υπό του αίτούντος ή του ένισταμένου και του γραμματέως, όστις υποβάλλει ταύτας εις τόν παρ' ή τελεί εισαγγελέα.

2. Έντός του πρώτου δεκαημέρου του μηνός Ιουνίου ό εισαγγελεύς πρωτοδικών υποβάλλει τάς έν τή προηγούμενη παραγράφω αιτήσεις και ένστάσεις μετά των προτάσεων του εις τόν συμβούλιον πλημμελειοδικών.

3. Το συμβούλιον πλημμελειοδικών αποφαινεται δι' αποφάσεώς του επί των αιτήσεων και ένστάσεων, έντός του αυτού μηνός, έγγράφει δέ τούς έγγραπτέους, διαγράφει τούς διαγραφτέους και κηρύσσει όριστικόν τόν κατάλογον, όστις και ίσχύει διά τόν άμέσως έπόμενον δικαστικόν έτος από 1 Οκτωβρίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου.

4. Εάν εξ οίονδήποτε λόγου δέν καταρτισθή ή δέν κηρυχθή όριστικός έτήσιος γενικός κατάλογος, ίσχύει ό του προηγούμενου δικαστικού έτους.

*Αρθρον 385.

Κατάλογος ένόρκων διά τήν σύνοδον.

1. Δείκα πάντα τουλάχιστον ήμέρας πρό της έναρξεως της συνόδου του μικτού όρκωτού δικαστηρίου εκάστου μηνός, τόν οικείον συμβούλιον πλημμελειοδικών, δι' αποφάσεώς του, μετ' άκρόασιν του εισαγγελέως, εκλέγει διά τήν σύνοδον ταύτην εκ του έτηρίου γενικού καταλόγου, α) έν Αθήναις 100 ένόρκους, β) έν εκάστη των πόλεων Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Πατρών 80 ένόρκους και γ) έν εκάστη των λοιπών πόλεων 60 ένόρκους.

2. Κατά τήν αυτήν της έκλογής ήμέραν τόν τριμελές πλημμελειοδικεϊόν, συντασσομένου πρακτικού, προβαίνει, παρόντες και του εισαγγελέως, εκ των κατά τήν προηγούμενην παράγραφον εκλεγέντων, εις κλήρωσιν α) διά τόν μικτόν όρκωτόν δικαστήριον της πόλεως Αθηνών 40 ένόρκων, β) διά τόν μικτόν όρκωτόν δικαστήριον εκάστης των πόλεων Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Πατρών 36 ένόρκων και γ) διά τόν μικτόν όρκωτόν δικαστήριον εκάστης των λοιπών πόλεων 32 ένόρκων. Εις τόν έν τω πρακτικώ περιλαμβανόμενον κατάλογον των διά τήν σύνοδον κληρωθέντων ένόρκων, καταχωρίζονται: τά όνόματα τούτων, κατά τάξιν κληρώσεως αυτών, σημειουμένου και του αριθμού, όν έκαστος κληρωθείς φέρει έν τω έτησίω γενικώ καταλόγω. Οί κληρωθέντες ένόρκοι δέν περιλαμβάνονται εις τήν έκλογήν ένόρκων διά τήν σύνοδον του άμέσως επόμενου μηνός.

3. Εκ των κατά τήν προηγούμενην παράγραφον κληρωθέντων ένόρκων: α) οί 20 πρώτοι κληρωθέντες υπό του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών είναι οί ένόρκοι της περιόδου του πρώτου δωδεκαημέρου της συνόδου του Μικτού Όρκωτού Δικαστηρίου Αθηνών, οί δέ μετ' αυτούς 20 λοιποί είναι οί ένόρκοι της περιόδου του δευτέρου δωδεκαημέρου της αυτής συνόδου, β) οί 18 πρώτοι κληρωθέντες παρ' έκάστου των Συμβουλίων Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Πατρών είναι οί ένόρκοι της περιόδου του πρώτου δωδεκαημέρου της συνόδου του έν τή έδρα τούτων Μικτού Όρκωτού Δικαστηρίου, οί δέ μετ' αυτούς 18 λοιποί είναι οί ένόρκοι της περιόδου του δευτέρου δωδεκαημέρου της αυτής συνόδου και γ) οί 16 πρώτοι κληρωθέντες παρ' έκάστου των συμβουλίων πλημμελειοδικών των λοιπών πόλεων είναι οί ένόρκοι της περιόδου του πρώτου δωδεκαημέρου της συνόδου του έν τή έδρα τούτων μικτού όρκωτού δικαστηρίου, οί δέ μετ' αυτούς 16 λοιποί είναι οί ένόρκοι της περιόδου του δευτέρου δωδεκαημέρου της αυτής συνόδου.

*Αρθρον 386.

Παράλειψις έκλογής και κληρώσεως.

Εάν εξ οίονδήποτε λόγου παραλείφθη υπό τινος συμβουλίου πλημμελειοδικών ή τριμελούς πλημμελειοδικεϊου ή κατά τόν προηγούμενον άρθρον έκλογή ή κλήρωσις ένόρκων διά τινά σύνοδον, ίσχύει δι' αυτήν ό κατάλογος ένόρκων της προηγούμενης, δι' ήν ένηργήθη κλήρωσις, συνόδου και άν έτι αυτή

εἶνα· τοῦ προηγουμένου δικαστικοῦ ἔτους, θεωρουμένων τῶν ἐνόρκων τούτων ὡς κληρωθέντων καὶ διὰ τὴν περὶ ἧς ἡ παράλειψις σύνοδον, μὴ ἱσχύοντες τοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίου τῆς παρὰγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ περιοριστοῦ.

"Αρ. 387.

Κλητέους καὶ ἐκκλησίαις κληρωθέντων ἐνέγκων.

1. Οἱ διὰ τὴν σύνθεσιν κληρωθέντες ἄνθρωποι· καλοῦνται διὰ κλητέως τοῦ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς συνόδου καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐκάστην δικάσιμον τῆς δωδεκαήμερου περιόδου, τῇ ἣν ἐκληρώθησαν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν.

2. Ἡ κλήσις ἐπιδίδεται εἰς τοὺς κληρωθέντας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀποφ. 155 παρ. 1—2 πάντες τοὺς ἀρχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συνέδου.

3. Οἱ κληρονομήσαντες διὰ τὴν σύνθετον ἔνορκον ὁρμήσανον πρὸ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς συνόδου νὰ δηλώσωσι εἰς τὸν ἐι-
σαγγελικὰ πρωτοδικῶν, καλούμενοι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦτο, ἐὰν
ἔχουν ἢ ἀπώλεται τὰ κατ' ἄρθρον 379 πρὸςόντα ἢ ἐὰν ὑπά-
γωνται εἰς τινὰ τῶν ἐν ἄρθροις 380, 381 καὶ 382 περιπτώ-
σεων κολάσιμας ἢ ἰσοδύναμης ἢ ποινικέρους ἀνικανότητος πρὸς
ἐκπλήρωσιν τῶν καθ' ἑκάστην τοῦ ἐνόρκου.

4. Εἰς ταύτην ἐγγέμισιν θύονται οὗτοι καὶ προθεῶν καὶ σκαθόν.

5. Περὶ τῆς θηλώσεως συντάσσεται: ἑκάστης, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ θηλοῦντος, τοῦ εἰσπρηγμένου καὶ τοῦ γραμματέως.

6. Ὁ ἄνθρωπος, παραλείπων τὴν ἐπὶ προσκλήσει τοῦ αἰσθη-
γέλεως ὀφειλόμενῃ δόξαν, ἢ ἀποκύπτων δι' αὐτῆς ἢ τῆς
ἀποδοῦν γενόμενης τοιαύτης τὴν ἀλλόθειαν, τιμωρεῖται διὰ
ἐνδοκίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

"AcSecy 388.

Δι' αὐτοῦ καὶ ἀντιπατάσας πληρωσέτω, ἐδράων.

1. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρακτηρίου συνεδρίαν τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς συνόδου ἀναγγινώσκεται ὁ κατάλογος τῶν διὰ τὴν σύνοδον κληρωθέντων ἐνόρκων δι' ἀμφοτέρας τὰς θωδεκαήμερους περιόδους τῆς συνόδου. Ἀρὰ τῇ ἀναγνώσει οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου διατάσσουσι γινωσκόμενης περὶ τοῦτου μνείας ἐν τῷ πρακτικῷ συνεδριάσει. τὴν διαγραφὴν ἔκεινον ἐκ τῶν κληρωθέντων ἐνόρκων, περὶ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι δὲν ἔχουν ἢ ὅτι ἀπέλειπον τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 379 προσόντα ἢ ὅτι ὑπάγοντα εἰς τῆς τινος τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 380, 381 καὶ 382 περιπτώσεων κωλύματος ἢ ἰσοβίου ἢ προσωαίρου ἀνικανότητος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου ἢ ὅτι εἶναι ἀγνώστου διανομῆς ἢ ἀνύπερκτα πρόσωπα ἢ ὅτι ἀπεβίωσαν. Ἐπίσης, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἂν τρόπον, ἐπὶ τῶν κατ' ἄρθρον 381 παρ. 3—4 δηλώσεων, διατάσσουσι τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κατάλογου τῆς συνόδου διαγραφὴν τῶν ὑπεβαλόντων τὰς δηλώσεις ταύτας, ἐστ' ὅσον καὶ δι' αὐτοὺς συντάσσει λόγους τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐν σχέσει πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὰς περιπτώσεις κωλύματος ἢ ἰσοβίου ἢ προσωαίρου ἀνικανότητος.

2. Ἀπὸ τῆς διαγραφῆς, οἱ αὐτοὶ τακτικοὶ δικασταί, γιγνο-
μένης μείσεως ἐν τῷ πρακτικῷ, προβαίνουν, κατὰ τὴν αὐτὴν
συνεδρίασιν, ἐκ τῶν κατ' ἀριθμὸν 385 παρ. 1 ἐκλεγέντων
διὰ τὴν συνόδον ἐνόρκων, εἰς κληρώσιον ἑτέρων, ἱσαριθμίων δὲ
καὶ ἀντιστοίχων πρὸς τοὺς διαγραφέντας, ἐνόρκων, οἱ ὁποῖοι
ἀντικαθίστουσι τοὺς διαγραφέντας καὶ λαμβάνουσιν τὴν θέσιν
αὐτῶν ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν κληρώσεως, ὃν εἶχον οἱ διαγραφέντες.
Οἱ οὕτω κληρούμενοι ἐνόρκοι εἰδοποιεῖνται ἁμέσως, δι' ἐπι-
δόσεως κλήσεως τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς τοὺς δικαστάς.
Ζῶνται ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ
δικαστηρίου εἰς τὰς ἐπομένας ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν δι-
καστικῶν τῆς δευτερευούσης περιόδου, δι' ἣν ἐκκληρώθησαν,
πρὶν ἐκπληρώσιν τῶν καθήκόντων τῶν.

3. Τὰ ὑποζόμενα εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ πα-
ρόντος άρθρου καὶ εἰς τὰς παραγράφους 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ
άρθρου 387 ἀνεργεῦνται καὶ διαγραφέσθῃ τῆς συνόδου ἐάν κατ'
οὐτὴν προσκύβου θυγατρὶς, ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα λό-
γων, διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ διακατηρέω.

*Ac9cov 389.

Ἀπαλλαγὰς ἐκ τελῶν.

Ἔπειτα: αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 384 παρ. 2 αἰτήσεις, ἐνστάσεις καὶ ἐκθέσεις περὶ ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς ἐνόρκων, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 387 παρὰρ. 3, 4, 5 καὶ 6 θεηλώσεις καὶ ἐκθέσεις περὶ προσόντων, κολυματῶν ἢ ἱσοβίου ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος ἐνόρκων, καθὼς καὶ τὰ ἐπὶ τούτων κατὰ τὸ ἄρθρον 388 παρ. 1 καὶ 2 πρακτικά, συντάσσονται ἐπ' ἀπλοῦ γάρτου.

¹Ap. 2. 390.

Ἀποστολὴ περὶ ταυτοτήτος κληρωθέντων ἐνόρκων.

1. Πᾶσα ἀμειβετολογία ἢ ἀμειβετήτης περὶ τῆς ταυτότητος κληρονομήντος διὰ τὴν συνθεὴν ἐνόρκου δύναται νὰ προβληθῇ εἰς τοὺς τακτικούς δικαστάς τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου μόνον κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ κατ'ἀλλοῦ τῶν ἐνόρκων εἴτε τὴν ἡμέραν ἐναρξέως τῆς συνθέου εἴτε τὴν ἡμέραν διακρίμου πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεως. ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περιπτώσεων εὐδὺς ἄρα τῇ ἐκφωνήσῃ τοῦ ὀνόματος τοῦ περὶ οὗ πῶκεται ἐνόρκου, τῇ ἐνεργουμένην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀνομάτων διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν κληρονομίαν, πρὸ πάσης δὲ ἐκφωνήσεως ἐπομένου ὀνόματος, καλυπτομένης ἄλλως πάσης ἐντεῦθεν ἀκυρότητος.

2. Ἐὰν οἱ τακτικοὶ δικασταὶ ἀποφασίσουν ὅτι ὁ κλητευσθεὶς ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν εἶναι ὁ κληρωθεὶς ἐνόρκως, ὅτι δὲ ὁ κληρωθεὶς τοιοῦτος δὲν ἔχει ἢ ἀπώλεσε τὰ κατ' ἀρθρον 379 προσόντα ἢ ὅτι ὑπάγεται εἰς τινὰ τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 380, 381 καὶ 382 περιπτώσεων κολύμβητος ἢ ἰσχυροῦς ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος ἢ ὅτι εἶναι ἀγνώστου διανοηθῆς ἢ ἀνυπαρκτοῦ πρόσωπου ἢ ὅτι ἀπεβίωσε, διατάσσονται τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διὰ τὴν σύνοδον ἐνορκῶν. Μεθ' οὗ ἐπανεπιδύναται τὰ ἐν ᾗ ἀρθρῳ 388 περ. 2 ἐπιζόμενα.

"Aḥ-ḥ-ḥ 391.

Συνέπειαι ἀπουσίας ἐνδόρκων — Ποιητὴ λιπενδόρκων.

1. Οἱ δὲ τὴν σύνθεσιν κληρονομήσαντες ἄνθρωποι. ἐρ' ὅσον ἐκκλη-
 παύθησαν κατὰ τὸ ἄρθεον 387 παρ. 1 καὶ 2. ὁρῶμεν γὰρ ἐμ-
 φανίζονται: ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρ-
 κωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνάρξεως τῆς συνόδου.
 ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν δικασίαν τῆς θωδεκαημέρου περιόδου.
 δι' ἣν ἐκκλησώθησαν. πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθυκόντων τῶν.
 Τὴν αὐτὴν ὑπονοῶσιν κατὰ πᾶσαν δικασίαν τῆς περιόδου. δι'
 ἣν ἐκκλησώθη. ἔγει: καὶ -ἃς ἄνθρωποι κληρωθεῖς εἰς ἀντικα-
 τήστατον διακονήσαντες. ἐρ' ὅσον εἰσπονήθη πρὸς τοῦτο κατὰ
 τὸ ἄρθεον 388 παρ. 2.

2. Οι ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ἔνοχοι, ἀπουσιάζοντες ἄνω νομίου λόγου, τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν ἀίστως μετὰ τὴν ἀνάρθρωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόχων, διὰ χρηματικῆς ποινῆς 3.000 ἕως 10.000 δραγγῶν, ἐν ἐκάστῃ δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν δωδεκάμηρον περίοδον νῦν ἀπουσιῶν διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 ἕως 20.000 δραγγῶν.

3. Νόμιμοι λόγοι: ἀπουσία θεωρούνται: α) νόσος τοῦ ἐνός καὶ ἡ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, β) ἰατρικῆς πιστοποιήσεως, β) ἐκτακτοῦ δημοσίου ὑπηρεσία, β) ἐκτακτοῦ ἐπιστήμιου καὶ ἡτολογενέως ὡς τοῦ τῆς προέστρανης ἀργίας, γ) λόγοι τελεθίου: καὶ εἰδικῶς διαπιστοῦνται, καταστήσαντες ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐνός καὶ.

1. Οι τακτικοί δικαστές του μικτού δικαστηρίου, εξειδικεύοντας της εφαρμογής των προηγούμενων παραγράφων και του άρθρου 802 διατάσσονται, εάν η άρνηση έδω-
κων καθιστά αδύνατον την κλήρωση δια την σύνθεση του

δικαστηρίου, να διατάσσουν την είσιν αυτών προσαγωγήν, πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης, τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 402.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων καὶ τοῦ ἄρθρου 392 ἐφαρμόζονται ἀνολόγως καὶ ἐὰν χωρὶς νὰ συντρέξῃ περίπτωσης ἀνωτέρως εἰσ. ὁ κληρωθεὶς ἑνορκος ἀπαχώρησε διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἢ δὲν ἐπαγγέλθεν εἰς αὐτὴν μετὰ πᾶσαν διακοπὴν τῆς.

Ἄρθρον 392.

Αἰτήσεις ἀκυρώσεως τιμωρηθέντων ἐνόρκων.

1. Ἀποφάσεις, ἐπιβάλλουσαι τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ποινὴν, συντάσσονται καὶ υπογράφονται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀποστέλλονται ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τὸ ἐραδύτερον τὴν ἐπιούσαν ἀπὸ τῆς υπογραφῆς των εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ ἐφεσῶν, προκειμένου δὲ περὶ δικαστηρίου ἐκτὸς ἔδρας ἐφεσίου εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ πρωτοδικῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπιμελεῖται αὐθιμερὸν τῆς, διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ δικαστηρίου, ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν τιμωρηθέντα. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐν ἣ ἔδραυε τὸ δικαστήριον ἢ ἐκτὸς τῶν συνοικισμῶν ἢ προαστείων αὐτῆς, δύναται, ἐν ἐλλείψει, ἀπουσία ἢ κωλύματι ἐπιμελητοῦ ἐν τῷ τόπῳ ἐπίδοσεως, νὰ παραγγελεθῇ δι' αὐτὴν καὶ πᾶν ὄργανον τῆς δημοσίας δυνάμεως.

2. Ἐὰν ὁ τιμωρηθεὶς ἑνορκος εἴχῃ νόμιμον λόγον ἀπουσίας, ἀλλ' ἐξ ἀνωτέρως εἰσ. ἢ ἀνυπερέβλητων αἰτίων δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστήσῃ τοῦτον γνωστὸν εἰς τοὺς τακτικούς δικαστὰς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπουσίας του, δύναται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως νὰ υποβάλῃ αἴτησιν ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐνχειριζομένην εἰς τὸν γραμματεὰ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐγγειρίσεως. Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ εἰδικῶς καὶ συγκεκριμένως τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας, ὡς καὶ τὰ περιστατικά, ἐξ ὧν δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐγκαιρὸς γνωστοποίησις αὐτοῦ, κατὰχωρίζεται δὲ αὐθιμὲρ ὑπὸ τοῦ γραμματέως εἰς τὸ εἰσεῖον βιβλίον καὶ ἀποστέλλεται ἀμέσως εἰς τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσαγγελεὰ.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποβολὴ αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἀναπέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὴν αἴτησιν τὸ συντημώτερον εἰς ἐπομένην σύνοδον, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην κλήσειν τοῦ αἰτούντος. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως γίνεται ὁκτώ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως, ἢ προεστία δὲ αὕτη τῆς ἐμφανίσεως δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

5. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφθίνονται ἀμετακλήτως οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου. Ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ νὰ παραστῇ διὰ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὴν ἐντολὴν παρεχομένην διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Ἄλλως ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος. Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ τύποις δεκτὴ καὶ κριθῇ ἐάσιμος κατ' οὐσίαν, ἀκυροῦται ἡ προσεβληθεμένη ἀπόφασις.

Ἄρθρον 393.

Ἀδεια: ἀπουσίας ἐνόρκων.

1. Αἰτήσις τοῦ ἐνόρκου δύναται διαρκούσης τῆς συνόδου νὰ χορηγηθῇ εἰς τοῦτον ἄδεια ἀπουσίας.

2. Ἡ ἄδεια χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου μόνον ἐφ' ὅσον ἡτιολογημένως διαπιστωθῇ ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως ὁ ἑνορκος ἀπόσχη τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου, πιθανολογεῖται δὲ ὅτι δὲν θὰ προκύψουν ἐντεῦθεν δυσχέρειαι διὰ τὴν κλήρωσιν ἐνόρκων πρὸς συζήτησιν τῶν υποθέσεων.

Ἄρθρον 394.

Κλήρωσις ἐνόρκων πρὸς συζήτησιν υποθέσεως.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως ἐκάστης υποθέσεως ἄρχεται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ παρόντος τοῦ εἰσαγγελεως καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων

τῆς δωδεκαήμερου περιόδου, εἰς ἣν προσδιορίσθῃ ἡ ὑπόθεσις, ἐκφωνουμένων τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων κατὰ τὴν ἐν τούτῳ σειρᾷ, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἐκ τῶν παρόντων ἐνόρκων ὁ ἀριθμὸς τῶν δέκα (10) ἐξ αὐτῶν. Τὰ ὀνόματα τῶν δέκα (10) τούτων ἐνόρκων τίθενται εἰς τὴν κληρωτὶδα πρὸς κλήρωσιν τῶν τεσσάρων (4) ἐνόρκων. Οὔτινες μετέχουν μετὰ τῶν τακτικῶν δικαστῶν τῆς συνεδριάσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ὅπερ θὰ δικάζῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 395.

Ἀσυμβίβαστον ἐνόρκων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰσαγγελεως, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἐνόρκου, οὔτινες τὸ ὄνομα ἐξεφωνήθη ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ μετ' ἀπέφαιεν τῶν τακτικῶν δικαστῶν, δὲν τίθεται εἰς τὴν κληρωτὶδα τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόρκου, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπερσείας αὐτοῦ συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνάγκησιν τῆς υποθέσεως ἢ ὡς μάρτυς ἐμαρτύρησεν ἢ ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν ἢ ἔχει συμφέρον ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωνθεὶς ἢ παρέστη ὡς συνήγορος κατὰ τὴν προδικασίαν τινὸς τῶν δικαίων, συμβουλευσας, συντάξας ὑπαμνήματα, δικόγραφα πολιτικῶν ἀγωγῶν, αἰτήσεων κλπ. ἢ παρέστη ἢ παρίσταται ὡς τοιοῦτος ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὑπὲρ οἰουδήποτε συμμετόχου ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευδύνου, πρὸς δὲ τῶν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου συγγενῶν μέχρις ἑκτοῦ βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ τετάρτου ἐξ ἀγχιστείας τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ ἀστικῶς ὑπευδύνου ἢ τῶν συνηγόρων. Οὗτοι, παραλειπομένων τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τούτων ὑπαγομένων ἐνόρκων, συνεχίζεται ἡ ἐκφώνησις τῶν ὀνομάτων ἰσαριθμῶν ἐπομένων τοιούτων, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τὴν κληρωτὶδα δέκα (10) ἐνόρκων. Μὴ ὑποβληθεῖσης αἰτήσεως, εὐδὲ γενομένης δηλώσεως, ἢ συγκαρόσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου λογίζεται νόμιμος, καλυπτομένης πάσης ἐντεῦθεν ἀκυρότητας.

Ἄρθρον 396.

Ἐξαίρεσις ἐνόρκων.

1. Ἀρτὸ τεθεὶν εἰς τὴν κληρωτὶδα κατὰ τὰ ἄρθρα 394 καὶ 395 τὰ ὀνόματα τῶν δέκα (10) ἐνόρκων, ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐξάγει ἐκ ταύτης ἀνὰ ἓν ὄνομα, ὅπερ ἐκφωνεῖ καὶ γνωστοποιεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ καὶ τὸν κατηγορούμενον, πρὸς ἀκτῆσιν ὑπ' αὐτῶν τοῦ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον δικαιώματος ἐξαίρεσεως, μέχρις οὗ, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ δικαιώματος ἐξαίρεσεως, συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενων τεσσάρων (4) ἐνόρκων.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσουν ἕκαστος ἀνὰ δύο (2) ἐνόρκους.

3. Ἐπὶ πλείονων κατηγορουμένων εἰς τὴν αὐτὴν δίκην καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν, προσδιορίζεται διὰ κλήρου ἡ τάξις, κατ' ἣν ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων θέλει ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως, οὕτως ὥστε, ὁ πρῶτος λαχὼν κατηγορούμενος ἐρωτᾶται πρὸ τῶν ἄλλων, τούτου δὲ μὴ ἀσκήσαντος τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως, ὁ δεύτερος καὶ οὕτω κατ' ἐξῆς, μέχρις ἐξάντλησεως τοῦ δικαιώματος ἐξαίρεσεως τῶν ἐνόρκων.

4. Περὶ ἐκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτος ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξαίρεσῃ τὸν ἑνορκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐξήχηθη. Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως.

Ἄρθρον 397.

Ἀνακληρωματικοὶ ἑνορκοί.

1. Ἐὰν ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου κρίνῃ ὅτι, ἕνεκα τῆς προβλεπομένης διαρκείας τῆς δίκης, ἐνδέχεται νὰ κωλυθῶν τινες τῶν ἐνόρκων ὅπως παραμείνουν ἐν τῇ συνόδῃ τοῦ δικαστηρίου μέχρι πέρας τῆς διαδικασίας, δύναται, κατὰ τὴν ἀνάγκησιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, νὰ

διατάξει την εκφώνησιν των ονομάτων δύο (2) εισέτι ένόρκων, πέραν των κατά τὸ άρθρον 394 ὀριζομένων τέσσα (4) ένόρκων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ άρθρον 395 ἐφαρμόζεται καὶ κατὰ τὴν εκφώνησιν των ονομάτων των δύο (2) τούτων ένόρκων, εἰς δὲ τὴν κληρωτὶδα τίθενται τὰ οὕτως εκφωνούμενα ὀνόματα δώδεκα (12) ένόρκων, ἐκ των οποίων κληροῦνται ἐξ (6) ένορκοι, ὃ δὲ κατηγορούμενος, πέραν τοῦ κατ' άρθρον 396 παρ. 2 δικαιώματός του ἐξαίρεσως, δύναται νὰ ἐξαίρεσῃ καὶ ἓνα (1) ἐπὶ πλέον ένορκον.

2. Ἐκ των κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κληρουμένων ἐξ (6) ένόρκων, οἱ τέσσαρες (4) πρῶτοι κατὰ σειράν κληρώσεως εἶναι τακτικοί, οἱ δὲ δύο ἐπόμενοι εἶναι ἀναπληρωματικοί.

3. Οἱ ἀναπληρωματικοί ένορκοι συμπαραδρῶν καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζήτησεως καὶ ἀναπληροῦν, κατὰ σειράν κληρώσεως των, τοὺς πρὸ τοῦ πέρατος τῆς διαδικασίας τυχὸν ἀποχωρήσαντας τακτικούς ένόρκους.

*Άρθρον 398.

Όρκος ένόρκων.

1. Οἱ κληρωθέντες καὶ μὴ ἐξαίρεθέντες ένορκοι καταλαμβάνουν τὰς ἐπὶ τῆς ἐδρας τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ἔνθεν καὶ ἔνθεν των τακτικῶν δικαστῶν, καθωριζόμενας θέσεις των καὶ εἶτα δίδουν τὸν νουνομισμένον ὅρκον.

2. Οἱ ένορκοι, τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοί, ὀρκίζονται ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντων τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

3. Ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἀναγινώσκει εἰς τοὺς ένόρκους τὸν ἐξῆς ὅρκον: «Ὁμύσατε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσῃτε μὲ προσοχὴν καὶ θὰ ἐξετάσῃτε εὐσυνειδήτως, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ κατηγορίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του, ὅτι θὰ ἐννοηθῇτε μὲ κανόνα περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ένόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, θὰ πρᾶξετε κατὰ φιλίαν, ἔχθραν, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέραν τινὰ ὀφέλειαν ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ θὰ δώσῃτε τὴν ψῆφον σας κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ τὴν ἐκ των συζητήσεων προελθούσαν ἐλευθέραν πεποίθησίν σας, προσφερόμενοι, κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ νὰ ἔχητε ἑστηδὸν τὸν Θεόν καὶ τὸ Ἱερὸν Αὐτοῦ Εὐαγγέλιον».

4. Εἰς τοὺς μὴ πρεσβύοντας τὴν Χριστιανικὴν Ὁρθόδοξον ένόρκους ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀνάγνωσις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὅρκου ἅνευ τῆς ἐν τάλει ἐπικλήσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ὅρκος δοθῇ καὶ ἅνευ τῆς τροπολογίας ταύτης, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντίρρησης, εἶναι ἔγκυρος, καλυπτομένης πάσης ἐντεῦθεν ἀκυρότητος.

5. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον των ένόρκων, ὅστις ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προσφέρει τὴν λέξιν «ὀμνύω».

*Άρθρον 399.

Πρότασις ἀκυρότητος.

Ἐπιφυλαττομένων των ἐν ἀρθροῖς 390 παρ. 1, 395 καὶ 398 παρ. 3 εἰδικῶν διατάξεων, πᾶσα ἀκυρότης ἐκ τῆς παραβάσεως των, περὶ προσόντων, κωλυμάτων καὶ ἰσοθείᾳ ἢ προσκαιρίου ἀνικανότητος των ένόρκων, διατάξεων, ὡς καὶ πᾶσα τυχὸν ἄλλη τοιαύτη ἐκ τῆς παραβάσεως ἐτέρων, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ένόρκους διατάξεων, δύναται νὰ προταθῇ μόνον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου των ένόρκων (ἀρθρα 394 καὶ 397), ἐὰν δὲ ἀφορᾷ εἰς ὀρισμένον προσωπικῶς ένορκον, μόνον ἂν τῇ εκφώνησει τοῦ ὀνόματός του καὶ πρὸ τῆς εκφωνήσεως τοῦ ἀμέσως ἐπόμενου ὀνόματος. Ἀλλῶς, ἢ ἐκ τῆς παραβάσεως ἀκυρότης καλύπτεται.

*Άρθρον 400.

Κλήρωσις διὰ πλείονας ὑποθέσεις.

Ἐὰν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ἔχουν ὀρισθῇ πρὸς ἐκδικαστὴν πλείονες τῆς μίᾳς ὑποθέσεις, δύναται, μετ' ἀπό-

φασιν των τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, νὰ γίνῃ μία μόνον κλήρωσις ένόρκων, δι' ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις, ἐφαρμοζομένων ἀπαξ των ἐν ἀρθροῖς 394 ἕως καὶ 398 ὀριζομένων, ἐφ' ὅσον κατηγορούμενος εἰς ἐκάστην ὑπόθεσιν εἶναι τὸ αὐτὸ ἢ τὰ αὐτὰ ἀποκλειστικῶς πρόσωπα.

*Άρθρον 401.

Αἱ ψῆφοι των τακτικῶν δικαστῶν καὶ των ένόρκων εἶναι ἰσότιμοι. Τὰ εἰς τοὺς δικαστὰς διδόμενα κατὰ τὸ άρθρον 357 δικαιώματα ἔχουν καὶ οἱ ένορκοι.

*Άρθρον 402.

Διακοπὴ συνεδριάσεως καὶ διορισμός συνηγόρου.

Αἱ διατάξεις των ἀρθρων 375 καὶ 376 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῇ ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου διαδικασίᾳ ἐπὶ κακουργήματι. Ἀλλ' ἡ διακοπὴ τῆς δίκης δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων των τριῶν ἡμερῶν.

*Άρθρον 403.

Ἀπαγγελίᾳ κατηγορίας — Ἀνάγνωσις τοῦ βουλεύματος.

1. Μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 339 καὶ 342 ὀρισμένα. Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπαγγέλλει τὴν κατηγορίαν καὶ ἐγχευρίζει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τὸν κατάλογον των μαρτύρων, οἱ δὲ διάδικοι τὸν κατάλογον των παρ' αὐτῶν κλητευθέντων μαρτύρων, οἵτινες, ἐντολῇ τοῦ προέδρου καλοῦνται τότε κατ' ὄνομα ὑπὸ τοῦ κλητῆρος.

2. Μετὰ τὴν εκφώνησιν τοῦ καταλόγου των μαρτύρων, ἐὰν δὲν διατάχῃ ἀναβολὴ τῆς δίκης κατὰ τὰ ἀρθρα 352 καὶ 354, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς γεγωνυῖα τῇ φωνῇ, τὸ διατακτικὸν τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος ἢ τὸ κλητήριον διάπισμα ἂν ἡ κατηγορία εἰσῆλθῃ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως (ἀρθρον 308 παρ. 3 καὶ 320 παρ. 1). Τούτου γενομένου ὁ πρόεδρος ἐξηγεῖ πρὸς τὸν κατηγορούμενον σαφῶς τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ζητεῖ τὰς ἐν ἀρθρῳ 343 πληροφορίας καὶ διατάσσει τὴν ἐναρξίν τῆς συζήτησεως.

*Άρθρον 404.

Ἀρμοδιότης τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

1. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς εἰσαγωγέας κατηγορίας. Ἐπίσης ἀποφαίνεται α) περὶ των περιστάσεων, ἐξ ὧν ἡρτῆται τὸ εἶδος καὶ τὸ μέτρον τῆς ποινῆς, ὡς καὶ περὶ των λόγων ἐπιτάσεως ἢ μειώσεως αὐτῆς, β) περὶ τῆς ἐπιβλητέας κυρίας καὶ παρεπομένης ποινῆς καὶ τὸν ἐπιβλητέον μέτρον ἀσφαλείας, γ) περὶ τῆς καταγνωστέας συνολικῆς ποινῆς, δ) περὶ τῆς μετατροπῆς (ἀρθρον 82 Π.Κ.) ἢ τῆς ἀναστολῆς (ἀρθρον 99 Π.Κ.) τῆς ποινῆς καὶ ε) περὶ παντὸς θέματος μὴ ὑπαχθέντος εἰδικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα των τακτικῶν δικαστῶν.

2. Τὸ αὐτὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐνώπιον τοῦ συζήτησεως ἀποφασίζει περὶ τῆς εἰς ὑστέραν δικάσιμον ἀναβολῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως.

3. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀναβολῆς ἐκδικάσεως ὑποθέσεως τινος εἰς ἐτέραν δικάσιμον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης συνόδου τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, τὸ δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ νέου.

*Άρθρον 405.

Ἀρμοδιότης των τακτικῶν δικαστῶν.

1. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ἅνευ συμπράξεως των ένόρκων, ἀποφασίζουν α) περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου, β) περὶ τοῦ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἀναφουμένου θέματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, γ) περὶ τῆς νομιμοποιήσεως τῆς παραστάσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου, δ) περὶ των προϋποθέσεων ἐγκυρότητος τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγῆς καὶ περὶ των διαδικαστικῶν ζητημάτων των ἀφορώντων εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, ε) περὶ των κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμπιπτόντων ἀνακυπτόντων καὶ ἐξεταζομένων νομικῶν ζητημάτων, στ) περὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 471 παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ζ)

περί τῆς κατ' ἄρθρον 101 παρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀνακλήσεως τῆς χορηγηθείσης ἀναστολῆς καὶ η) περὶ τῶν ἀπεικῶν ἀπειτήσεων τοῦ ἀδωαθέντος κατηγορουμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 71.

2. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ μόνον κηρύττουν ἀπαράδεκτον τὴν ποινικὴν διώξιν ἢ παύουν ὁριστικῶς αὐτήν, ἐὰν ὁ πρὸς τοῦτο λόγος διαπιστῶνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως πρὸ τῆς κληρώσεως ἐνόρκων.

3. Αἰτήσεις ἀκυρώσεως διαδικασίας ἢ ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 341 ἢ 430 ἐπιτρέπεται μόνον εἰς περίπτωσιν καταδίκης συναιτίου διὰ τελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ συναφῆ πράξιν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐκδικαζομένης ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Ἄρθρον 406.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀπειτήσεων.

Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ μετ' ἀρχαίαν τῶν διαδίκων, ἀποφασίζουσιν συγχρόνως ἐν τῇ ποινικῇ ἀπόφασιν καὶ περὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἰδιωτικῶν ἀπειτήσεων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 371 παρ. 3 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 407.

Ἀνακρίνωσις πρὸς τὸν καταδικαζόμενον.

1. Ἀπαγγελλομένης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος ἀνακοινεῖ εἰς τὸν καταδικαζόμενον, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσῃ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἐρσιν ἢ ἀναίρεσιν. Εἰς αὐτὸν ἐξηγεῖται συνοπτικῶς, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ εἶναι ἐγκύρα καὶ τύποις δεκτὰ τὰ ἐνδίκια ταῦτα μέσα.

2. Ἐὰν οἱ τακτικοὶ δικασταὶ νομίζουσιν ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, λόγῳ τῶν συντρέχουσῶν περιστάσεων, εἶναι πολὺ αὐστηρά, δύνανται νὰ ἐκφράσῃ αὐτεπαγγέλτως εὐχὴν περὶ μετριασμοῦ ἢ ἀφέσεως τῆς ποινῆς διὰ χάριτος.

Ἄρθρον 408.

Διὰ τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 384—407, ὅπου δὲ ἐν αὐταῖς μνημονεύεται τὸ συμβούλιον πλημμελειοδικῶν, τὸ τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον, ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας πρωτοδικῶν, νοεῖται ἐν προκειμένῳ τὸ συμβούλιον ἐφετῶν (ἐν τριμελεῖ συνδέσει) τὸ τριμελὲς ἐφετεῖον, ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας ἐφετῶν. Ὅπου ἐν ταῖς αὐταῖς διατάξεσι μνημονεύονται οἱ τακτικοὶ δικασταί, οἱ ἐνόρκοι, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου νοεῖται ἐν προκειμένῳ οἱ τακτικοὶ δικασταί, οἱ ἐνόρκοι, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου.

Ἄρθρον δεῦτερον.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἄρθρον 8. Δικαστήρια ἀκούοντα δικαιοδοσίαν ἐπὶ κακούργηματων.

1. Τὰ ἀκούοντα δικαιοδοσίαν ἐπὶ κακούργηματων δικαστήρια συγκροτοῦνται ὡς ἑξῆς:

α) Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, δύο πρωτοδικῶν καὶ τεσσάρων ἐνόρκων.

β) Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ προέδρου ἐφετῶν, δύο ἐφετῶν καὶ τεσσάρων ἐνόρκων.

γ) Τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖον τὸ ὁρίζομενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 συντίθεται ἐκ τοῦ προέδρου ἐφετῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ τεσσάρων ἐφετῶν.

δ) Τὸ ἐπταμελὲς ἐφετεῖον συντίθεται ἐκ προέδρου ἐφετῶν καὶ ἑξ ἐφετῶν.

2. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐν τῇ ἐδρᾷ ἐκάστου πρωτοδικείου καὶ τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον ἐν τῇ ἐδρᾷ ἐκάστου ἐφετείου.

3. Τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖον λειτουργεῖ ἐν τῇ ἐδρᾷ ἐκάστου ἐφετείου, τὸ δὲ ἐπταμελὲς ἐφετεῖον ἐν τῇ ἐδρᾷ τῶν ἐφετειῶν: Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Λαρίσης.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ἢ ἕτερος τῶν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελεῶν ἢ ἀντεισαγγελεῶν ἐφετῶν ἀπὸ καὶ καθήκοντα εἰσαγγελεῶς ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου τῆς ἐδρας του, καὶ ἐνώπιον τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων τῆς ἐδρας καὶ περιφερείας του, εἰς τὰ ὅποια καὶ προσδιορίζει τὰς ὑποθέσεις, δύνανται δὲ οὗτος νὰ ὀρίσῃ καὶ εἰσαγγελεῖα ἢ ἀντεισαγγελεῖα πρωτοδικῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντων εἰσαγγελεῶς ἐνώπιον τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων τῆς ἐδρας καὶ περιφερείας του.

5. Καθήκοντα γραμματεῶς τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας τοῦ πρωτοδικείου, τοῦ δὲ μικτοῦ ὁρκωτοῦ ἐφετείου ὑπάλληλος τῆς γραμματείας τοῦ ἐφετείου.

Ἄρθρον τρίτον.

Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἄρθρον 109. Τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον δικάζει: εἰς πρῶτον βαθμὸν: α) τὰ κακούργηματα, ἐξαίρεσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμολογία τῶν πενταμελῶν ἐφετειῶν καὶ β) τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα.

Ἄρθρον τέταρτον.

Τὸ ἄρθρον 110 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καταργεῖται.

Ἄρθρον πέμπτον.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

(1) Τὰ ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα κακούργηματα περὶ τὸ νόμισμα, περὶ τὰ ὑπομνήματα, κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, κατὰ τῶν περιουσιακῶν δικαιῶν, ψευδοῦς παρ' ὑπαλλήλου βεβαιώσεως, νοθεύσεως, ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπεξαίρεσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν μὲν τελεσθῇσαν ὑπὸ πολιτῶν, ἀσχετῶς προσώπου τοῦ παθόντος καὶ ποσὸν ὀφέλους ἢ ζημίας, ἐὰν δὲ τελεσθῇσαν ὑπὸ στρατιωτικῶν, ἐφ' ὅσον στρέφονται ὁπωσδήποτε κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ τὸ δι' αὐτῶν ἐπιτευχθῇ ἢ ἐπιδιωχθῇ ὄφελος τοῦ πράξαντος ἢ ἡ προσγενομένη ἢ ὁπωσδήποτε ἀπειληθεῖσα ζημία τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 250.000 δραχμῶν.

2) Τὰ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα κακούργηματα κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως καὶ πλαστογραφίας, ἐφ' ὅσον στρέφονται ὁπωσδήποτε κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ τὸ δι' αὐτῶν ἐπιτευχθῇ ἢ ἐπιδιωχθῇ ὄφελος τοῦ πράξαντος ἢ ἡ προσγενομένη ἢ ὁπωσδήποτε ἀπειληθεῖσα ζημία τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 250.000 δραχμῶν.

Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἀποφυλακίσεως ἐπ' ἐγγύησι: ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων διατασσόμενης εἰς οἰονδήποτε στάδιον τῆς ἀνακρίσεως ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀναβολῆς τῆς δίκης, ἡ ὁρίζομενη ἐγγύησις εἶναι ἴση πρὸς τὴν ἀπειληθεῖσαν ἢ προσγενομένην ζημίαν εἰς ἑκάστον τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον ἕκτον.

Τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὑπαχθέντα εἰς τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον ἐγκλήματα ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγονται εἰς αὐτό.

Ἄρθρον ἑβδόμον.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 243 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἢ προστεθείσα διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 663/1977 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπάλληλοι καλοῦν ἐνώπιον τῶν πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ λαμβάνουσιν τὰς ἀπολογίας κατηγορουμένων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι εἶναι κατόικοι τῆς περιφερείας τῶν, ἢ ὁμῶν εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν, ἄλλως, ἀπὸ συγχρόνως εἰσπονήσουσιν τὸν οἰκεῖον εἰσαγγελεῖα ἀναθέτουσιν τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων καὶ τὴν λήψιν ἀπολογιῶν

κατηγορουμένων, όταν πάντες αυτοί είναι κάτοικοι ετέρων περιφερειών, εις τὸν ἀρμοδίον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν τοιαύτην παραγγελίαν, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν.

Τὰ Εἰρηνοδικεῖα τὰ ἐδρεύοντα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας θεωροῦνται ὅμοια.

Ἄρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 432 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ Ν.Δ. 1160/1972 καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ νόμου 53/1975, προστίθεται παράγραφος 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐνῶπιον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐὰν ὁ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀθωωθείς ἐπὶ κακουργήματι δὲν ἐμφανισθῇ ἵνα δικασθῇ κατ' ἐφεσιν ἀσκηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ διώκουσαν τὴν ἐπὶ κακουργήματι καταδίκην του».

Ἄρθρον ἑνατον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 473 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως ἀναιρέσεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς καταχώρισεως καθαρουργηραμένης τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ καθαρουργατὴ τῆς ἀποφάσεως δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου».

Ἄρθρον δέκατον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθροῦ 486 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐφεσιν κατὰ τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου τῆς περιφέρειας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ ἐφετείου, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐλήφθῃ παμψηφεί δὲν χωρεῖ τοιαύτη ἐφεσις».

Ἄρθρον ἐνδέκατον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 489 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται ἕκτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«στ. Κατὰ ἀποφάσεως τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου, δι' ἧς καταδικάσθῃ ὁ κατηγορούμενος, εἰς θανατικὴν ποινὴν, ἢ εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, διαρκείας τοῦλάχιστον δύο (2) ἐτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου 774/1978 «περὶ καταστολῆς τῆς τρομοκρατίας καὶ προστασίας τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος», ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν χωρεῖ ἐφεσις».

Ἄρθρον δωδέκατον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθροῦ 490 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν δύναται νὰ ἐκκαλῇ πᾶσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου τῆς περιφέρειας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ ἐφετείου, εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τοῦ καταδικασθέντος, ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον δέκατον τρίτον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 497 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐν τέλει τῆς παρ. 2 προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου τὸ κατ' ἐφεσιν δικάζον δικαστήριον, ἀναβάλλον τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως δύναται εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἵτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ χρηματικῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν ἐπὶ ἡ κρίσιμὴ ἐφεσις δὲν ἔλθῃ ἀνασταλτικὴν ἀποτέλεσμα θάσῃ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθροῦ 497 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται καὶ ἕκτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«6. Ἡ ἐφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου, ἀσκημένη εἴτε ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἴτε ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως εἴτε αὕτη εἶναι ἀθωωτικὴ εἴτε καταδικαστικὴ, ἐξαιρέσει τῆς ἐπιβιολούτης τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου».

Ἄρθρον δέκατον τέταρτον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 499 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθενται ἐν τέλει δύο ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

«Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν ἐφετεῖον κρίνει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πενταμελοῦς ἐφετείου. Εἰδικώτερον τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον Ἀθηνῶν διακρίνει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πενταμελοῦς ἐφετείου Ἀθηνῶν, τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον Πειραιῶς τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν ἐφετείων Πειραιῶς, Κρήτης, Αἰγαίου, Δωδεκανήσου καὶ Ναυπλίου, τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν ἐφετείων Θεσσαλονίκης καὶ Θράκης, τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον Πατρῶν τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν ἐφετείων Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ τὸ ἑπταμελὲς ἐφετεῖον Λαρίσης τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πενταμελῶν ἐφετείων Λαρίσης καὶ Ἰωαννίνων».

Ἄρθρον δέκατον πέμπτον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 509 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ μετ' ἀναβολὴν συζητήσεως τὸ ἔγγραφο τῶν προσθέτων λόγων ἀναιρέσεως κατατίθεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαρθεύοντος δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισμένης νέας δικατίμου».

Ἄρθρον δέκατον ἕκτον.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Ν. 663/1977 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὰ ποσὰ ἐξόδων τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 582 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐπὶ καταδικασθέντων εἰς ποινὴν πρὸς ποινικὸν δικαστήριον δικάζοντος εἰς πρῶτον βαθμὸν, ὁρίζονται κατὰ δικαστήριον ὡς ἐξῆς:

α) Ἐπὶ ἀποφάσεων Πταισματοδικείου ...	δρχ. 200
β) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου ...	» 400
γ) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ Πενταμελοῦς ἐφετείου ...	» 2.000
δ) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ ἐφετείου καὶ ἑπταμελοῦς ἐφετείου ...	» 4.000
ε) Ἐπὶ ἀποφάσεων λοιπῶν ποινικῶν δικαστηρίων ...	» 800»

Ἄρθρον δέκατον ἑβδομον.

Ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς — Δικηγόροι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὰ ἁρθρα 58 τοῦ Α.Ν. 1752/1939 καὶ 5 τοῦ Ν. 2112/1952 εισφορᾶς πρὸς τὸ ΤΣΝ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἤσκησαν ἀποθετευμένης τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου καὶ προσήγαγον εἰς τὸ Τχμαῖον συμπληρωμένη τὰ ὑπὸ τούτου χρηρηνομένα ἀσφαλιστικὰ ἐιδικήρια.

Ἄρθρον δέκατον ὀγδοον.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 264/1976 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων, τοῦ Κώδικος Συμβολαιογράφων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ Νόμου 723/1977 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὑπάρχοντα καὶ οἱ φοιτητὰι Νομικῶν Τμημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν ἡμεδαπῶν Πανεπιστημίων

μίως, καταστάντες πτυχιούχοι από της 1ης Αυγούστου 1977 μέχρι δημοσίευσής του παρόντος.

2. Οι εμπόκτοντες εις τὰς διατάξεις τῆς προσηγουμένης παραγράφου δύνανται νὰ αἰτήσωνται, ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσίευσής τοῦ παρόντος, τὴν ἐγγραφὴν τὸν εἰς τὰ οὐκ εἶναι ἀνταρτίων καὶ νὰ μετέχουν τῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν διαρισμὸν τῶν ὡς Δικηγόρων εἰς οἰονδήποτε Δικηγορικὸν Σύλλογον πλὴν τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πάτρων καὶ Λαρίσης.

Ἄρθρον δέκατον ἑνατον.

Ἐναρξίς ἰσχύος καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980 πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων δεκάτου ἐξέδου καὶ δεκάτου ὀγδόου, ἡ ἰσχύς τῶν ὁποίων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διὰ τὰς μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1980 συνίδους τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων ἰσχύουν οἱ κατὰ τὰς προϋποθέσεις διατάξεις κατ'ἐξουσίαν ετήσιοι γενικοὶ κατ'ἀλλοιοὶ ἐνόρκων, ἄσχετως τῶν κατὰ τὸν παρὸντα νόμον προσόντων, κωλυμάτων καὶ ἀνικανότητων.

3. Προκειμένου περὶ γενικῶν καταλόγων ἐνόρκων τῶν μικτῶν ὁρκωτῶν ἐφετείων, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1980 μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1980 συνόδους αὐτῶν, ἰσχύουν, πρὸς κατάρτισιν τῶν καταλόγων τούτων, ἀντὶ τῶν ἐν ἁρθροῖς 383—384 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀντικαθίστανται δι' ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος νόμου, προθεσμίων, αἱ ἀκόλουθοι τοιαῦται: α) ἡ κατάρτισις τῶν ἄνω καταλόγων γίνεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν μέχρι καὶ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1979, β) ἡ ἀποστολὴ τῶν καταλόγων τούτων ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ παρ' ᾧ τελεῖ συμβουλίου ἐφετῶν καὶ τὸν δῆμαρχον τῆς ἑδρας αὐτοῦ πρὸς ἀνάρτησιν, γίνεται μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1979, γ) ἡ ἀνάρτησις τῶν αὐτῶν καταλόγων ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ συμβουλίου ἐφετῶν καὶ τοῦ Δημαρχείου γίνεται μέχρι καὶ τῆς 20 Νοεμβρίου 1979, δ) αἱ αἰτήσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐνόρκων εἰς τοὺς καταλόγους τούτους καὶ αἱ ἐνστάσεις περὶ διαγραφῆς ἐνόρκων ἐκ τῶν αὐτῶν καταλόγων γίνονται μέχρι καὶ τῆς 30 Νοεμβρίου 1979, ε) ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν ὑποβολὴ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων τούτων εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν γίνεται μέχρι καὶ τῆς 10 Δεκεμβρίου 1979 καὶ στ) ἡ ἀπόφασις τοῦ συμ-

βουλίου τῶν ἐφετῶν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐγγραπτῶν ἐνόρκων καὶ περὶ τῆς διαγραφῆς διαγραφτῶν τούτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς κηρύξεως τῶν ἄνω καταλόγων ὡς ὀριστικῶν, ἐκδίδεται μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1979, ἀρχομένης τῆς ἰσχύος τῶν ἐν προκειμένῳ καταλόγων ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1980 καὶ ληγουμένης ταύτης τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1980.

4. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παραπεμφθεῖσαι εἰς τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον ὑποθέσεις ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὰς διατάξεις τούτου. Αἱ ἐκ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ἀπορῶσαι εἰς ἐγκλήματα, ὑπαρχόντα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖον, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν λόγῳ συναφείας ἢ συναιτιότητος διατηρητῇ ἡ ἀρμοδιότης τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

5. Τὸ κατ' ἀποφάσεων τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου χορηγούμενον διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐνδίκον μέσον τῆς ἐρρεσιῶς ἐπιτρέπεται μόνον κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθησομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται: α) τὸ Ν. Δ/γμα 804 τῆς 30.12.70—1.1.71 «περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων» καὶ β) τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Ν. Δ/τος 495 τῆς 17/19 Ἰουλίου 1974 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποιν. Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς καὶ τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν. Δ/τος 804/1971 «περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ